

Piatok 8. týždňa

Mk 11,11-25

Figovník

Prinášať ovocie viery

Určite vám je čudné a zvláštne, prečo Pán Ježiš, ktorý všetkých uzdravoval a chcel pre všetkých dobro, zrazu povie peknému figovníku s lístím, ale bez ovocia: „**Nech z teba už nikdy nik neje ovocie**“ (Mk 11,14)!

Vysvetlenie tejto vety môže byť aj v tom, že keď Pán Ježiš prišiel do Jeruzalema, vošiel najprv do chrámu, kde si všetko prezrel a odišiel do Betánie, kde premýšľal o tom, že ho Izraelský národ zavrhne. A nechcel byť tento národ verný Bohu? Veď v chráme mu slúžil bohatým náboženským životom, keď sa na to pozeráme zvonka. Celý deň sem prichádzali ľudia, aby tu prinášali kňazom dary, ktoré oni horlivo a neúnavne predkladali Bohu. Bolo to všetko pekné, ale len navonok. A keď na druhý deň Pán Ježiš išiel so svojimi učeníkmi z Betánie znova do chrámu, uvidel figovník plný prekrásneho lístia. Bol hladný, ale na tom strome nenašiel ani jednu figu. Použil ho ako predobraz, ktorým chcel dať poučenie svojim učeníkom. Takto hladný bol aj po ovocí od Izraelského národa, ktorého náboženský život pozorovaný zvonka sa podobal tomuto figovníku, ktorý tam stál v plnej kráse s lístím, ale bez ovocia. Pán Ježiš tiež nenachádzal ovocie z tejto zbožnosti v chráme. Izrael neprináša plody, takže sa už nič nedá očakávať, len súd. Toto neúprosne, tvrdé, ničím nezadržateľné a nezvratné vyhrotenie udalostí, v ktorých dozrieva vina, je vhodné, aby sa učeníkom postavil pred oči, a to v bežnom prírodnom jave, ktorý sa tu uskutočnil ako zázrak: strom vysychá.

Akými sme ovocnými stromami? Tie, ktoré prinášajú chutné ovocie a nie len plánky, alebo len ovocné stromy, ktoré vyhávajú len pekné zelené listy? Ako sme na tom v prípade nečakanej smrti? Pochopme príčinu vyschnutia figovníka, ktorý bol pekný s lístím, ale bez ovocia. Toto ovocie môže byť milý úsmev, slovo, malá pozornosť, pohár čistej vody.

Tak málo možno stačí, aby sme nepočuli slová odsúdenia, ale slová, pod sluha dobrý a verný.

Amen.